

Бѣлѣжки къмъ стихотворенията.

1. Стихотворението „Ф-нерство“ приемамъ за Чинтулово по съображения изтъкнати на друго мѣсто въ сборника. Прѣдавамъ го непромѣнно по прѣписа на г. К. х. Калчевъ. Текста въ в. „Турция“ V, бр. 30 е по-неправилень и непълень. Тази сатира, по споменитѣ на г-жа Жечкова, Чинтуловъ е писалъ въ Одеса.

2—3. Стихотворенията „Стара майка ся прощава съсь синь-атъ си“ и „Изпроводякъ на едного Българина изъ Одеса“ подписани съ инициалитѣ Д. П. Ч. сж печатани за пръвъ пжтъ въ „Царигр. Вѣстникъ“ 6 августъ 1849, година В, четъ 59. Огъ тамъ ги прѣпечатвамъ съ сжщия правописъ.

4. Стихотворението „Китка отъ Балкана“ прѣдавамъ буквално по печатания, безъ името на автора, текстъ въ „Цариградски Вѣстникъ“ 27 августъ 1849, год. В, четъ 62.

5. Стихотворението „Възпоменание“ възстановявамъ по текстоветѣ въ „Пѣснонойче“ К. С. Титеровъ, Цариградъ 1872; „Христоматия“ Вазовъ и Величковъ, Пловдивъ, ч. II, с. 259 и бѣлѣжката на г. Божанъ Ангеловъ (вижъ Сборника стр. 129).

6. Въ „Христоматията“ Вазовъ и Величковъ това стихотворение е озаглавено „Стани, стани, юнакъ Балканский“..., въ прѣвода на Н. Берга — „Болгарская пѣсня“, у М. Грековъ — „Балкански юнакъ“, а въ пѣснонойкитѣ на Кушлевъ, Гайдаровъ и др. — „Български юнакъ“. Освѣнъ това въ всички текстове намирамъ 6 и 7 куплети на тази пѣсенъ въ различни редакции. Само въ руския прѣводъ направень прѣвъ 70 години, вмѣсто тѣзи два куплета намираме единъ. Затова изглежда, че по прѣвода на Берга, най-рано записана, тази пѣсенъ ще да е и най-близка до първообраза. Въ това врѣме по-близко до появата на пѣсенъта, ще сж имали на рѣка повече точния текстъ, отколкото по-къснитѣ, записани у насъ и възобновени по паметъ. Та имаме по-голъмо основание да считаме първообраза състоящъ се отъ 9 стиха, както е въ прѣвода; а на общия куплетъ у насъ вече по-късно споредъ борбатѣ, които сме прѣживѣвали е давана различна